

TEEN SPIRIT

REVISTA ELEVILOR DE GIMNAZIU DIN ȘCOALA 49

ANUL ȘCOLAR 2022-2023

Nr. 10/ septembrie - decembrie

TEEN SPIRIT

Colectivul de redacție:

Redactor-șef: Prof. dr. Angela Vass

Redactor: Orlando Teodor

Tehnoredactor: Ionela Ionel

Corector: Ariadna Ene-Iliescu

Colaboratori:

Prof. Alin Firu

Prof. Ramona Gâță

Prof. Valentina Stoian

Prof. Ramona Teodor

Yanna Costache 8E

Alexandra Antohe 8A

Carmen Leah 8A

Iasmina Țapelea 7B

Ștefan Matei Marinescu 6E

Anastasia Cristescu 5D

Coperta 1:

Serbarea de Ziua Națională a României
(foto Mihai Zaharia)

Coperta 4:

Grație — Anastasia Cristescu
(foto Mihail Oprescu)

Adresa redacției:

Școala Gimnazială Nr. 49

Str. Vatra Luminoasă Nr. 99

București

tel. 0212502444

49teenspirit@gmail.com

Revista poate fi citită:

<http://www.scoala49.ro/>

Teen Spirit = ISSN 2457—3833

ISSN-L 2457—3833

CUPRINS

06

10

20

26

- 14
04 *România*
Daria Bran 6F
06 *Interviul: Olimpicii noștri naționali*
Alexandra Antohe 8A
10 *Interviul: Olimpicii noștri naționali*
Andrei Iorgulescu 8A
14 *Proiectele Erasmus, un + pentru Școala Gimnazială nr. 49*

- 22
20 *Colinde pentru domnii profesori*
Prof. Elena Zaharia
Prof. Ariadna Ene-Iliescu
22 *Ziua națională a României*
Prof. Ramona Teodor
Prof. Orlando Teodor
26 *Camera mea*
Ștefan Matei Marinescu 6E
28 *Vis de campioană*
Anastasia Cristescu 5D
32 *The Ugly Truth* Alexandra Antohe 8A
Hazardous and Friendly Ilinca Ciupercă 8A
The Moon and the Sun Iasmina Țapelea 7B
Our Love Story Ana-Maria Ovedenie 8A
From My Heart Ema Igreț 8A

- 28
Predawn Elegy Yanna Costache 8E
He Yanna Costache 8E
36 *The Secret Life of Sophie*
Carmen Leah 8A
38 *A Different Christmas*
Daria Mustățea 7B
39 *When Magic Becomes Real*
Iasmina Țapelea 7B

SCOLA CU

N

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

ROMÂNIA

Daria Bran, clasa a VI-a F

Multe aş vrea să-ţi spun, Scumpă Românie!
Onorată sunt să-ţi port frumoasa ie.
Pe voievozii noştri îi urmăm
Şi pentru tine luptăm.

Ne mândrim cu tine, Frumoasă Românie!
Cu văi adânci şi ape line.
Privind Carpaţii tăi cei maiestuoşi,
Cu drag ne amintim de toţi ostaşii victorioşi.

Meleaguri dragi, de mult râvnite
Şi câmpii cu mii de flori împodobite,
Dulce Românie, ascultă vocile ce-ţi cântă
Imnuri de veselie ce inimile ni le înfierbântă!

OLIMPICI NOȘTRI NAȚIONALI

Alexandra Antohe,
clasa a VIII-a A

*„Perseverența și ambiția
de a-mi urma țelurile
au fost atuurile mele în
câștigarea olimpiadei.”*

Participarea la o olimpiadă națională și câștigarea primului loc este o realizare impresionantă pentru orice elev. Acum avem ocazia să-i cunoaștem pe Alexandra și Andrei, care au reușit anul școlar trecut să-și demonstreze cu brio abilitățile și cunoștințele de limba engleză, respectiv de informatică. În cele două interviuri, vom explora povestea de succes a acestor elevi de excepție și vom afla mai multe despre pregătirea și experiența lor. Desigur, sperăm să vă inspire și pe voi să vă urmați pasiunea, să perseverați și să vă atingeți țelurile.

The National Olympiad

I remember it first came as a shock to me when I checked the long-awaited results and found I was to participate in the National Olympiad. My enthusiasm was skyrocketing by that point; I was over the moon and simultaneously in a blue funk, but I knew as long as I remained level-headed, everything was going to be okay.

Despite the brave front I put up, my fingers were tingling with excitement and I was all the while nervous about both of the stages, written and spoken. As I took my assigned seat, my mind swam with all the words of encouragement from my mother and my friends. "Always believe in yourself!"

In that moment, I was tremendously thankful for the exceeding amount of times my teacher had pestered us with her unique ways of remembering everything we learned. With a new-found confidence in my abilities, I didn't allow myself to succumb into the waves of fear that were threatening to crash over me. No matter how challenging the topics were, I managed to pass with flying colours.

In the end, all those years of studying were definitely worth it, and the feeling of accomplishment was a sensation I will undoubtedly never forget. My heart swelled with pride and contentment when I took the first place in the competition, and I can thoroughly consider the whole experience one of the best memories I have.

Alexandra

TEEN SPIRIT: Alexandra, te felicităm pentru Premiul I obținut la Olimpiada națională de limba engleză. E o onoare pentru școala noastră să te avem elevă și considerăm că ai reprezentat cu multă cinste Școala 49 și Bucureștiul. În speranța că vei fi model și inspirație pentru elevii de gimnaziu ai școlii, am dori să ne răspunzi la câteva întrebări.

T.S.: Cum a început totul? Care sunt primele tale amintiri legate de limba engleză?

Alexandra Antohe: De mică, vizionam desenele animate preferate, create de Walt Disney, varianta originală, fără dublare, și încercam să memorez replicile personajelor. În jurul vârstei de 5-6 ani, am primit cărți bilingve și am început singură să deprind tainele limbii engleze.

T.S.: Și când ai realizat că studiul acestei limbi te pasionează cu adevărat?

A.A.: Mi-am descoperit pasiunea pentru studiul acestei limbi străine când am participat prima oară la o tabără de limba engleză cu profesori nativi, care m-au motivat să studiez cât mai mult pentru a putea conversa cu ei mai bine.

T.S.: Mai ai și alte pasiuni?

A.A.: Printre pasiunile mele se mai numără și lectura, în special în engleză, arta și criminalistica.

T.S.: În afara orelor de școală, ce ai făcut și continui să faci pentru a-ți cultiva dragostea pentru limba engleză?

A.A.: Particip la cursurile unui club de engleză, unde aprofundez învățarea gramaticii și a vocabularului, concomitent cu dezvoltarea abilităților de conversație.

T.S.: În ce măsură te-a ajutat participarea la concursuri de limba engleză precum Cangurul Lingvist, Shakespeare School Essay Competition?

A.A.: Aceste competiții m-au motivat să mă pregătesc mai serios pentru a mă prezenta exemplar la olimpiadă, un concurs național unde am avut prilejul să întâlnesc elitele din acest domeniu.

T.S.: Care dintre calitățile tale te-au făcut să ajungi atât de departe și aici ne referim, evident, la Premiul I la etapa națională a olimpiadei de limba engleză?

A.A.: Apreciez că perseverența și ambiția de a-mi urma țelurile au fost atuurile mele în câștigarea olimpiadei.

T.S.: Ce ai simțit atunci când ai aflat că te-ai calificat la faza națională? (Avem mărturia ta în limba engleză, dar vrem să descrii aceste sentimente și în limba română.)

A.A.: Este o emoție și o trăire greu de exprimat în cuvinte... de împlinire, de bucurie, de mândrie, de satisfacție pentru toată munca și toate sacrificiile mele. Momentul acela când, la avizier, s-au afișat rezultatele finale, a fost unul apocaliptic, când timpul părea a se fi oprit în loc și nu mai vedeam nimic în jurul meu decât tabelul acela cu codurile de identificare în care încercam să mă gășesc și vocea mamei care striga „Ai câștigat!”. Atunci am realizat că sunt pe primul loc, cea mai bună dintre cei mai buni, o învingătoare.

T.S.: Cum te-ai pregătit pentru această fază?

A.A.: M-am pregătit cu îndârjire, după terminarea orelor de școală, până în ultima zi.

T.S.: În ce a constat etapa națională a olimpiadei de limba engleză?

A.A.: Etapa națională a olimpiadei de limba engleză de anul acesta a adus o noutate, proba de speaking, despre care am aflat doar cu câteva săptămâni înainte de concurs. Aceasta s-a adăugat probei de scris.

T.S.: Cum ți s-au părut subiectele primite la proba scrisă (writing)? Dar la proba de exprimare orală (speaking)? Despre ce a trebuit să vorbești?

A.A.: Așa cum a precizat chiar președinta comisiei de concurs, subiectele olimpiadei au fost de un înalt grad de dificultate, mai ales gramatica. La proba de speaking, am avut bucuria să fi ales un subiect de conversație plăcut, respectiv despre beneficiile călătoriei.

T.S.: Povestește-ne pe larg despre experiența ta de la Pitești, locul în care s-a desfășurat concursul (drumul spre Pitești, cazare, activități, vizite, noi prietenii, festivitatea de premiere, reacția părinților, colegilor, profesorilor...)

A.A.: Motivată de faptul că Ministerul Educației Naționale a avut o organizare defectuoasă a olimpiadelor în acest an, mama mea a decis, la fel ca și alți părinți, să ne deplasăm și cazăm la Pitești individual, separat de lotul București. Cred că această decizie a fost una inspirată pentru a-mi asigura confortul și liniștea de care am avut nevoie pentru pregătirea probelor de concurs. Spun asta deoarece, din discuțiile avute cu colegii mei din lot, precum și cu alți copii din alte județe, condițiile puse la dispoziție de minister nu au fost dintre cele mai bune, chiar deloc în unele situații, aspecte care au fost expuse de elevi pe rețelele de socializare după finalizarea olimpiadei.

Având în vedere că olimpiada s-a desfășurat în Săptămâna Mare de dinainte de Paște, în Pitești nu au fost organizate activități recreative și nici obiectivele turistice nu au avut program cu publicul, astfel încât, în ziua festivității de premiere — singura liberă de altfel, când am fi avut ocazia să vizităm ceva — nu am avut ce. Am profitat de acele câteva ore libere pentru a ne cunoaște între noi și de a împărtăși bucuria rezultatului cu familia, prietenii, precum și cu o persoană foarte importantă din viața mea, care mi-a călăuzit primii pași la școală, doamna învățătoare Popescu Elena Coca.

T.S.: Poți să ne spui ce ai primit drept premiu? Consideri că un premiu mai important ar motiva mai mulți elevi să participe la olimpiadele școlare? Pe tine ce anume te-a motivat să participi?

A.A.: Premiul a constat în câteva cărți în română, respectiv engleză și suma de 300 de lei. Cu siguranță un premiu pecuniar mai mare ar fi mai motivant pentru un viitor participant, însă consider că însăși calificarea și parcurgerea etapelor olimpiadei naționale, cu emoțiile, cu străduințele de a face cât mai bine, cu bucuria apartenenței la un lot olimpic, sunt la fel de motivante pentru orice elev.

T.S.: Din toată această experiență, care a fost cel mai plăcut moment pentru tine, un moment pe care ți-l vei aminti tot restul vieții...

T.S.: Te vei prezenta la olimpiadă și anul acesta, având în vedere că ești în clasa a opta și programul tău este mult mai încărcat față de cel de anul trecut?

T.S.: Opțiunile tale pentru profilul liceului vor avea legătura cu limba engleză?

T.S.: Și acum un exercițiu de imaginație, Alexandra. Cum te vezi peste 10 ani?

A.A.: Mi-e greu să mă pronunț la momentul actual, însă sunt sigură că limba engleză va face parte din viața mea.

T.S.: O recomandare pentru cititorii revistei și, sperăm noi, viitorii olimpici ai școlii...

A.A.: Recomandarea mea către elevii școlii este să își urmeze visele, indiferent de obstacole, să îndrăznească să creadă în șansele lor, să muncească mai mult, cu prețul unor sacrificii, pentru a ajunge pe locul I.

T.S.: Mulțumim pentru interviu și mult succes pe mai departe!

A.A.: Momentul pe care mi-l voi aminti cu plăcere mereu este cel în care mi-a fost rostit numele de pe scena Filarmonicii din Pitești, la festivitatea de premiere, ca și câștigătoare a locului I. Cred ca toată lumea a fost surprinsă să audă numele unei școli gimnaziale din București, alături de celebre colegii din țară.

A.A.: Da, voi încerca și anul acesta să particip.

A.A.: Desigur, mă gândesc la un profil uman, specialitate filologie bilingv.

Interviu realizat de **TEEN SPIRIT**

Foto: Arhiva personală
Andrei Iorgulescu

TEEN SPIRIT: Andrei, în primul rând, felicitări pentru **Premiul I** la Olimpiada Națională de Informatică 2022 și mulțumim că ai acceptat să ne răspunzi la câteva întrebări. Avem convingerea că acest interviu cu tine poate motiva și alți elevi să participe la concursuri și olimpiade. Te rugăm să te prezinți cititorilor revistei Teen Spirit.

Andrei Iorgulescu: Mă numesc Iorgulescu Andrei, am 14 ani și sunt în clasa a VIII-a. Timp de opt ani (clasele 0 –VII) am fost elev în Școala Gimnazială nr. 49, iar de anul acesta sunt elev la Liceul Teoretic Internațional de Informatică București (ICHB).

T.S.: De unde vine pasiunea ta pentru informatică? Când și cum a început totul?

A.I.: Totul a început spre finalul clasei a V-a, când apăruse pandemia și sistemul școlar încă nu se pusese la punct, iar la TIC tocmai învățaserăm Scratch (un limbaj de programare foarte ușor). Mie mi s-a părut foarte interesant, așa că am început să fac joculețe mai complexe. În vara aceea (2020), cum nu aveam ce face, m-am apucat de un tutorial de Python pe YouTube, dar nu am înțeles foarte multe. Așadar, pe la sfârșitul verii, am decis să fac un curs de informatică care m-a pasionat pe loc. Cum la olimpiade știam că se dă C/C++, m-am apucat din start de C++, având profesor un student la Informatică. Pasiunea s-a dezvoltat odată cu trecerea timpului.

T.S.: În afară de informatică, ce pasiuni mai ai?

A.I.: Pe plan școlar, îmi mai place matematica (deși nu lucrez cine știe ce), dar n-am rezultate precum la informatică (în 2022 am luat la matematică un argint „lame” la națională). Îmi place să fac sport, deși l-am tot schimbat pe parcursul anilor. Altfel, la fel ca orice alt copil de vârsta mea, îmi petrec o parte din timp jucându-mă/pierzându-mi timpul. Totuși, sunt mândru de faptul că mi-am găsit un scop în informatică și lucrez destul de mult timp fără să mă plictisesc.

T.S.: Cum te-ai hotărât să participi la olimpiadă? A fost o decizie de moment sau a fost o dorință de mai demult?

A.I.: Eu sunt un om foarte competitiv, așa că participarea la olimpiadă a fost un pas natural efortului depus la informatică. Oricum, am început informatica cu gândul că voi participa.

T.S.: Ce ai simțit atunci când ai aflat că te-ai calificat pentru etapa națională?

A.I.: Dat fiind că la informatică evaluarea soluțiilor este în „real time”, atât în clasa a VI-a, cât și în clasa a VII-a, știam că mă voi califica la națională chiar înainte de a se finaliza etapa județeană. Am fost foarte fericit, realizând că munca mea a dat roade.

T.S.: Povestește-ne despre experiența ta ca membru în lotul național de juniori și despre tabăra de pregătire de la Cluj-Napoca (11-18 mai 2022).

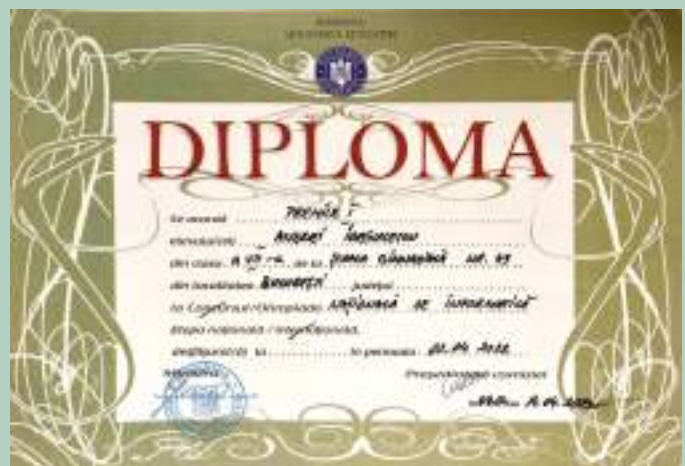
A.I.: Experiența mea ca membru al lotului național a fost una foarte importantă pentru mine, căci m-a ajutat să văd cum este în „lumea mea”, unde toți oamenii au aceeași pasiune ca mine. În afara competițiilor propriu-zise, în urma cărora m-am calificat în lotul restrâns, ni s-au organizat numeroase pregătiri, vizite, dar am primit și timp liber ca să putem socializa.

T.S.: În ce a constat faza națională a olimpiadei de informatică? A fost o singură probă de concurs? Cât de dificile ți s-au părut subiectele?

A.I.: Etapa națională a olimpiadei de informatică constă într-o probă, în care se alocă patru ore pentru rezolvarea a trei probleme. În clasa a VI-a, mi s-au părut destul de grele subiectele, probabil fiindcă nu eram suficient de antrenat. În clasa a VII-a însă, subiectele mi s-au părut foarte ușoare și am reușit să iau punctaj maxim după două ore jumătate de lucru.

T.S.: Locul I național – ce a însemnat pentru tine această reușită?

A.I.: Locul I național, evident că m-a bucurat foarte tare această reușită, atât în clasa a VI-a cât și în clasa a VII-a. Acest rezultat a venit ca o validare a muncii mele, fiindcă chiar lucrez mult, mă dedic informaticii. Iar această perseverență face ca subiectele de națională să mi se pară destul de ușoare.

T.S.: Explică-le cititorilor de ce nu mai ești elevul școlii noastre.

Decizia de a mă transfera din Școala 49 poate părea evidentă din punct vedere rațional, dar a fost în realitate una destul de dificil de luat din punct de vedere emoțional. Acum, la două-trei luni de la începerea școlii, consider că venirea la ICHB m-a ajutat foarte mult. În primul rând, nivelul ICHB-ului la matematică și informatică este foarte înalt. În al doilea rând, noii colegi îmi sunt mult mai asemănători și mă înțeleg mult mai bine cu majoritatea. În al treilea rând, oportunitățile pe care ICHB ți le oferă sunt absolut incredibile. Săptămâna trecută, spre exemplu, am participat la Turneul Internațional de Informatică de la Shumen, al doilea cel mai prestigios concurs de informatică din Europa (după olimpiada europeană). Spre bucuria mea, am reușit să iau medalia de argint (la anul, vizez aurul). Dacă nu eram la ICHB, nu prindeam ocazia aceasta.

T.S.: Cu ce gânduri ai intrat în noua școală? Cum ai fost primit de domnii profesori, de noii colegi?

A.I.: Sincer, nu știam la ce să mă aștept de la noua școală și chiar am avut multe emoții. Din fericire, am fost întâmpinat cu deschidere și căldură, atât de profesori, cât și de elevi. Deși au trecut doar câteva luni, mă simt super bine integrat din punct de vedere social.

T.S.: Cum este programul într-un liceu internațional de informatică? Care sunt punctele forte ale unei școli private față de o școală publică?

A.I.: Programul este de dimineața, de la ora 8:30, până la ora 14:30, cu o pauză de masă. Păreră mea, deși probabil diferită de a multora în legătură cu școlile private, este că nu merită să îți trimiți copilul acolo „pur și simplu”, ci doar dacă ai un motiv întemeiat, precum rezultate foarte bune la olimpiade sau inexistența unei școli de stat decente ca alternativă. Dacă ar trebui să aleg unde să îmi dau copilul la școală, aș alege o școală de stat bine cotate. Desigur, o școală privată are avantajele ei. Copilul este mult mai bine supravegheat și nu poate ieși din școală de capul lui, spațiul este mai curat, programul este extins cu diverse opționale sau pregătiri pentru performanță, campusul este mult mai spațios și mai bine dotat.

T.S.: Uitându-te în urmă, ai vreun regret? Ți-e dor de colegi, profesori?

A.I.: Desigur, mi-e dor de unii profesori și de unii colegi, însă nu regret faptul că m-am mutat. Nu pot prezice cum ar fi arătat viața mea dacă încă eram elev al Școlii 49, deoarece eu am convingerea puternică că orice mică alegere poate schimba radical viața unui om.

„Oportunitățile pe care ICHB ți le oferă sunt absolut incredibile. Săptămâna trecută, am participat la Turneul Internațional de Informatică de la Shumen, al doilea cel mai prestigios concurs de informatică din Europa (după olimpiada europeană). Spre bucuria mea, am reușit să iau medalia de argint (la anul, vizez aurul).”

T.S.: Te-ai gândit deja la studiile universitare? Le vei urma în România sau în străinătate?

A.I.: Nu știu unde voi urma studiile universitare, căci e un drum lung până acolo. Probabil că voi merge în străinătate, fiindcă sunt alte perspective și știu multe persoane care au ajuns foarte bine făcând astfel.

T.S.: Ce profesie dorești să ai și cum crezi că ai putea schimba ceva cu ajutorul acesteia?

A.I.: Cu siguranță vreau să fac ceva care ține de „Computer science”. Încă nu știu cu exactitate ce, dar am câteva idei: Game Developer, App Developer pe parte de programare pură, sau poate ceva în dezvoltare/cercetare precum AI Development. Cred că foarte puțini oameni chiar schimbă lumea cu ceva major și este foarte improbabil (statistic vorbind) să intru eu în această categorie, însă îmi place să cred că, dacă aș crea o aplicație utilă, mi-aș îndeplini datoria față de lume.

T.S.: Care dintre calitățile tale te-au ajutat să ajungi pe podium?

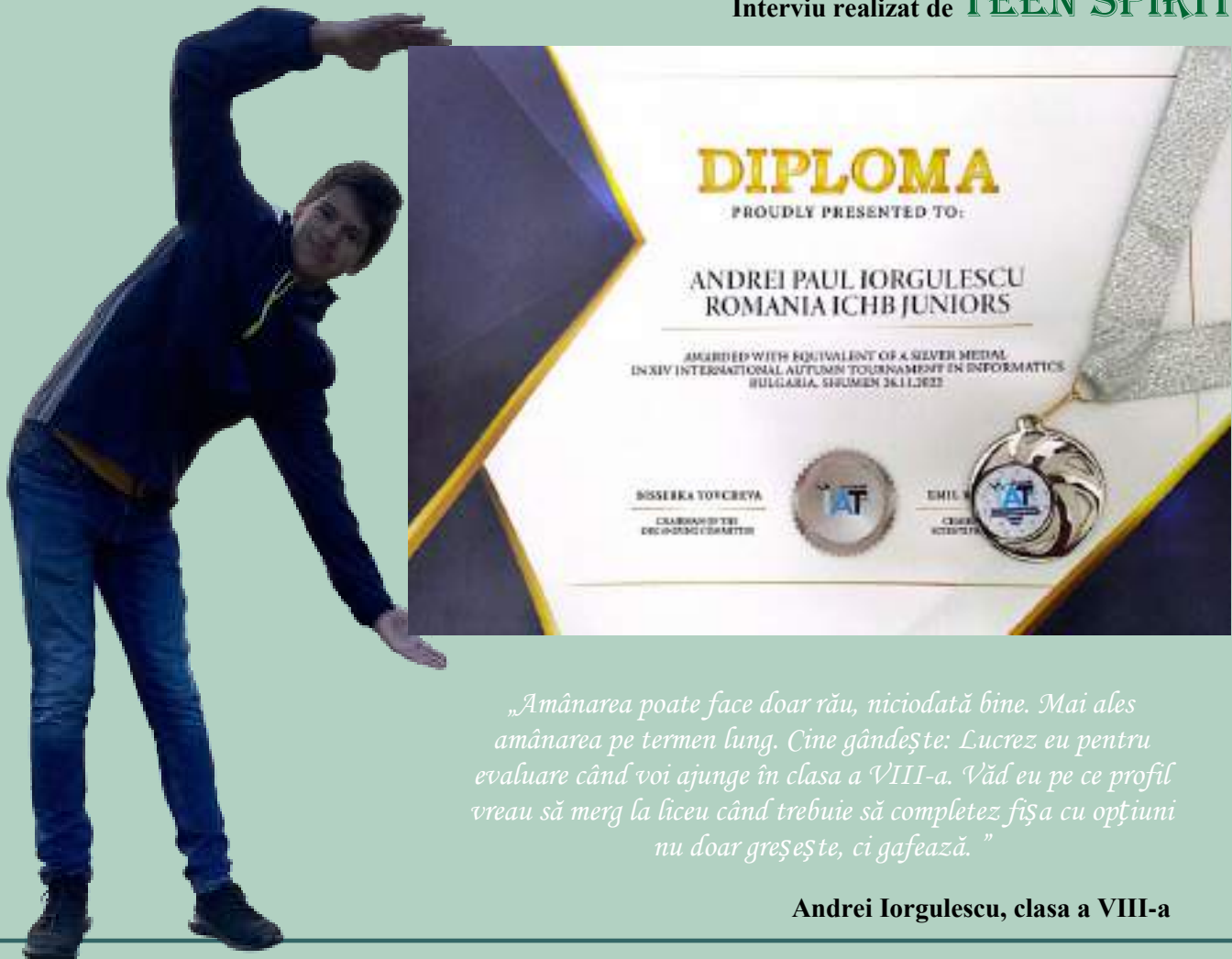
A.I.: Eu consider ca cea mai importantă calitate a mea, care se regăsește în toți oamenii care reușesc să ajungă departe în viață, este determinarea. Cine simte că are așa ceva, mai are nevoie doar să își găsească pasiunea și poate face multe lucruri.

T.S.: Ce mesaj le transmiți elevilor din Școala 49 aproape de concursuri și reușite?

A.I.: Un mesaj pe care trebuie să îl transmit? Amânarea poate face doar rău, niciodată bine. Mai ales amânarea pe termen lung. Cine gândește: „Lucrez eu pentru evaluare când voi ajunge în clasa a VIII-a. Văd eu pe ce profil vreau să merg la liceu când trebuie să completez fișa cu opțiuni” nu doar greșește, ci gafează. Dacă ai norocul de a-ți da seama de ceea ce te pasionează devreme în viață, e foarte bine, lucrează pentru asta. Dacă nu, nu sta să îți „trăiești copilăria” 24/7, ci echilibrează studiul pentru școală, cu sportul, cu jucatul pe calculator, cu ieșitul cu prietenii sau cu familia. Orice ai duce în extremă, ai de pierdut.

T.S.: Mulțumim, Andrei. Succes în continuare!

Interviu realizat de **TEEN SPIRIT**

„Amânarea poate face doar rău, niciodată bine. Mai ales amânarea pe termen lung. Cine gândește: Lucrez eu pentru evaluare când voi ajunge în clasa a VIII-a. Văd eu pe ce profil vreau să merg la liceu când trebuie să completez fișa cu opțiuni nu doar greșește, ci gafează.”

Andrei Iorgulescu, clasa a VIII-a

PROIECTELE ERASMUS, UN + PENTRU ȘCOALA 49

Erasmus+

Coordonatorul proiectelor: **Valentina Stoian**

Coordonator de programe și proiecte: **Cristina Sărăcin**

Director: **Narcisa Petrescu**

În anul școlar 2020-2021, Școala Gimnazială nr. 49 din București participă în calitate de școală parteneră la două proiecte Erasmus+KA101, *Aprender en Europa. Learning in Europe*, coordonat de IES La Marxadella, Spania (celelalte țări partenere fiind Belgia, Austria, Danemarca, Italia) și *Références européennes de l'enseignement dans l'éducation École secondaire*, coordonat de școala IES Misericordia 26 din Valencia, Spania. Aceste proiecte urmau să se desfășoare pe durata a doi ani, 2020-2022. Din păcate, contextul pandemic și desfășurarea orelor online au reprezentat mari provocări pentru elevi și profesori în acea perioadă.

Închiderea școlii a devenit pentru toți elevii un prilej de regret că nu își pot întâlni colegii și profesorii. Interacțiunea fizică a fost înlocuită cu întâlnirea din spațiul online, iar sala de studiu virtuală a luat locul sălii de clasă. Predatul online vine, deopotrivă, cu dezavantaje și avantaje. Iar un proiect internațional reușit în mediul online presupune din partea profesorului disponibilitate și ingeniozitate în elaborarea activităților de învățare. Pentru elevi, învățarea online solicită responsabilitate, inițiativă și creativitate.

A fost un proces anevoios desfășurarea proiectelor în mediul online? Ce avantaje au găsit elevii în acest tip de învățare? Care sunt lucrurile pe care le-au/le-am învățat din această experiență? Toate aceste întrebări își vor găsi răspunsurile în rândurile de mai jos. Ceea ce știm cu certitudine însă este că progresul însumează noul și vechiul, iar în educație învățarea eficientă reprezintă o simbioză între clasic și modern.

Provocarea de a continua tradiția proiectelor desfășurate în Școala Gimnazială nr. 49 din București în perioada pandemiei a creat prilejul consolidării echipei de proiect. În școală se desfășurau încă din anul 2017 proiectele *la românească între tradiție și modernitate* și *SF-Allez!*, proiecte cuprinse în Calendarul Activităților Extrașcolare Județene. Numărul de participanți la cele două proiecte a fost de aproximativ 300 de elevi din școli din București și din țară. Dacă *la românească între tradiție și modernitate* este un proiect care folosește și promovează valorile tradiționale, respectul față de bine, adevăr, frumos, ca stil de viață în perioada de formare a elevului, *SF-Allez!*, cu cele două secțiuni, Limba română și Limba franceză, are

în vedere trecerea de la informații cu un caracter teoretic la aplicații practice în domeniul fizicii. Astfel, prin îmbinarea lecturii, a scrierii creative și a investigației științifice din domeniul fizicii, elevii își formează și dezvoltă abilitățile necesare muncii în echipă și gândirii critice. Acestor proiecte li s-au adăugat în anul 2020 alte două proiecte, desfășurate în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Municipiului București — *49 de cărți* și *Fabule de ieri și de azi*. Născute din nevoia de a pune în valoare competența de lectură a elevilor, acestea au propus elevilor un corpus de fabule atât din literatura română, cât și din literatura franceză, angajându-i în mici activități de scriere creativă (caligrame) sau de exprimare artistică (grafică). Am ținut să menționăm proiectele de mai sus, tocmai pentru a sublinia importanța activităților extracurriculare care au o importanță deosebită în vederea dezvoltării unei personalități armonioase elevilor.

Desen: **Mihai Bianca, clasa a VIII-a B**

Revenind la cele două proiecte Erasmus+KA101, reamintim faptul că mobilitățile au fost oprite în perioada pandemiei, urmând a fi reluate în toamna anului 2022. De aceea, activitățile Erasmus+ au fost desfășurate de școala noastră pe platforma educațională eTwinning. O inedită activitate interdisciplinară, coordonată cu dăruire de doamnele profesoare Valentina Stoian, Narcisa Petrescu și Cristina Sărăcin, a fost « Jeux de Science ». Adresându-se elevilor de gimnaziu pasionați în egală măsură de știință și de limba franceză, aceasta a avut drept prim obiectiv facilitarea învățării prin metode non-formale.

De asemenea, Școala Gimnazială nr. 49 a participat, în calitate de școală parteneră, la proiectul Club ERASMUS + alături de Italia, Spania, Franța, Germania, Suedia, Portugalia, Turcia, Belgia. Prin această activitate, am intenționat să-i familiarizăm pe elevii de gimnaziu cu programele ERASMUS+ prin înființarea unui club ERASMUS. Pentru a realiza acest lucru, am început prin a dezvolta schimburi eTwinning cu alte instituții europene.

La debutul anului școlar 2022-2023, partenerii din Spania, IES Marxadella, respectiv IES Misericordia 26 din Valencia, și-au exprimat dorința de a realiza mobilitățile în școala noastră, cele două proiecte urmând a se încheia la finalul anului 2022. Consiliul de Administrație al școlii a aprobat deplasarea celor două echipe din Spania. Astfel, în perioada 1-9 octombrie echipa formată din Maria Isabel Lopez Lavara și Natividad Garcia Segovia a desfășurat activități de job shadowing în Școala Gimnazială nr. 49. Ambele doamne predau limba spaniolă claselor de elevi cu vârsta cuprinsă între 12-18 ani.

Cu două săptămâni înainte de începerea mobilității, echipa de proiect din școala noastră a stabilit graficul de activități pentru fiecare zi. Acesta a fost aprobat de Directoarea școlii, prof. Narcisa Petrescu și trimis spre avizare echipei de proiect din Spania. Obiectivele urmărite au fost: conceperea unor strategii și activități care împiedică părăsirea timpurie a școlii, utilizarea TIC în școală, implementarea metodei PBL/Project-Based Learning, realizarea consilierii academice a elevilor nemotivați și orientarea profesională a acestora, punerea în practică a unor activități vizând incluziunea socială, înțelegerea și compararea celor două sisteme educaționale și a culturilor celor două țări.

Iată programul săptămânii 1-9 octombrie:

Sâmbătă, 1 octombrie: întâmpinarea oaspeților la aeroport, vizită în Centrul Vechi (Sânziana Bulugea și Valentina Stoian);

Duminică, 2 octombrie: vizionarea la Opera Națională Română a spectacolului *Les Contes d'Hoffmann* (Angela Vass, Elena Zaharia, Mădălina Drăgoi);

Luni, 3 octombrie: participarea la o lecție transdisciplinară la clasa a IV-a C (Cecilia Keri) și lecție de limba franceză, utilizând aplicația bookcreator, la clasa a VII-a B (Valentina Stoian);

Mărti, 4 octombrie: participarea la lecție de matematică la clasa a III-a D (Irina Aldea), lecție de educație plastică la clasa a V-a B (Raluca Dumitrașcu), lecție despre regulamentul școlii în limba engleză la clasa a VII-a C (Angela Vass);

Miercuri, 5 octombrie: vizită la Palatul Parlamentului (Angela Vass), vizită la Muzeul Satului (Mădălina Drăgoi și Elena Zaharia), cină festivă cu ocazia sărbătoririi *Zilei educației*;

Joi, 6 octombrie: lecție transdisciplinară, *Hora*, la clasa IC (Anda Manea), lecție de educație socială la clasa a VII-a B (Sânziana Bulugea), dansuri românești în cadrul activității *Tradiția unește echipa* la clasa a VII-a F (Mădălina Drăgoi și Elena Zaharia), vizită la Muzeul Național de Artă (Raluca Dumitrașcu);

Vineri, 7 octombrie: lecție A.V.A.P la clasa a II-a D (Justiniana Aldica), lecție *Ia românească între tradiție și modernitate* la clasa a VII-a A (Cristina Sărăcin), experiment la ora de fizică la clasa a VI-a A (Narcisa Petrescu), sesiune de diseminare;

Sâmbătă, 8 octombrie: excursie la Slănic Prahova cu clasele VII-a (Sânziana Bulugea, Cristina Sărăcin, Valentina Stoian).

Sâmbătă, 1 octombrie: vizită în Centrul Vechi cu Sânziana Bulugea și Valentina Stoian

Duminică, 2 octombrie: spectacol la Opera Română

Luni, 3 octombrie: lecție transdisciplinară cu Cecilia Keri

și lecție de limba franceză cu Valentina Stoian

Mărti, 4 octombrie: lecție de matematică cu Irina Aldea

Joi, 6 octombrie: Arte vizuale și abilități practice
cu Anda Manca

Vineri, 7 octombrie:
Arte vizuale și
abilități practice cu
Justiniana Aldica

Cea de-a doua mobilitate s-a realizat în perioada 5-9 decembrie. Echipa de la IES Misericordia 26, València, a fost formată din Jose Javier Bataller Gomez, profesor de arte plastice și Raul Galvez Dolon, profesor de matematică. Colegii spanioli au dorit să afle mai multe despre sistemul educațional din România, despre predarea științelor, a limbilor străine în această țară, despre organizarea metodelor de predare la diferite discipline, despre proiectele actuale care implică elevii de la școala noastră, despre procesul de evaluare școlară a elevilor, despre modul în care instituția gazdă tratează educația multilingvistă și despre activitatea profesorilor din țara gazdă.

Programul stabilit de comun acord cu școala parteneră și cu Directoarea Școlii Gimnaziale nr. 49 din București a fost următorul:

Duminică, 4 decembrie: vizită în Centrul Vechi (Sânziana Bulugea și Angela Vass).

Luni, 5 decembrie: lecții demonstrative de matematică (Oana Păunescu și Daniel Eftimie), serbare tematică, *1 decembrie, ziua națională a României* (Ramona și Orlando Teodor).

Marti, 6 decembrie: lecții de matematică la clasa a II-a F (Daniela Jitaru), lecție de matematică la clasa a III-a D (Irina Aldea), lecție de educație civică la clasa a IV-a C (Cecilia Keri), lecție de biologie la clasa a VII-a B (Valentin Sin), lecție de biologie la clasa a VI-a B (Lorena Paraschiv).

Miercuri, 7 decembrie: vizită la Palatul Parlamentului (Mădălina Drăgoi și Daniel Eftimie), vizită la Muzeul de Național de Artă (Anda Manea și Cecilia Keri).

Joi, 8 decembrie: lecție de fizică la clasa a VI-a E (Ileana Tăcutu), lecție de educație plastică la clasa a V-a B (Raluca Dumitrașcu), lecție interculturală, *Jocuri fără vârstă*, la clasa a V-a A (Cristina Sărăcin și Monica Jugănar).

Vineri, 9 decembrie: lecție la disciplina matematică și explorarea mediului la clasa IC (Anda Manea), lecție de limba franceză la clasa a VII-a B (Valentina Stoian), lecție de programare la clasa a IV-a D (Oana Ionescu), interviu cu coordonatoarea proiectului, Valentina Stoian, și Directoarea Școlii Gimnaziale nr. 49, Narcisa Petrescu.

În concluzie, putem spune că proiectele de mobilitate sunt pentru cei interesați de dezvoltarea profesională, schimb de experiență și transfer de bune practici. Aceste activități conduc la dobândirea de cunoștințe și competențe inclusiv învățarea limbilor străine sau aprofundarea competențelor TIC. Planificarea, pregătirea, punerea în practică, monitorizarea, inclusiv evaluarea activităților, validarea și recunoașterea rezultatelor învățării precum și diseminarea și utilizarea rezultatelor proiectului presupune o muncă susținută de o echipă compatibilă, fapt ce a făcut posibilă realizarea celor două proiecte în Școala Gimnazială nr. 49 din București.

Prof. Valentina Stoian

Leecție interculturală, *Jocuri fără vârstă*, la clasa a V-a A cu Cristina Sărăcin și Monica Jugănaru

Corul școlii cântă colinde de Crăciun pentru domnii profesori
Coordonatori, prof. Elena Zaharia și prof. Ariadna Ene-Iliescu

SCOTT'S BRIDGE
1979

2019-2020
SCOTT'S BRIDGE
2019-2020

ZIUA NAȚIONALĂ

A ROMÂNIEI

Coordonatori: prof. Ramona Teodor și prof. Orlando Teodor

Fotografii: Mihai Zaharia

„Unirea național-politică, de la anul 1918, nu se cuvine să fie înfățișată ca un dar, coborât asupra neamului românesc din încrederea și simpatia lumii civilizate ... (raportat) la stăpânirile nedrepte împotriva românilor subjugăți de-a lungul veacurilor de stăpânire ungurească, austriacă sau rusească”.

NICOLAE IORGA

În scopul cultivării în rândul elevilor a inteligențelor multiple, prin exersarea interdisciplinară a cunoașterii istorico-lingvistice și moral-spirituale, alături de stimularea aptitudinilor chinestezice, muzicale și emoționale, cu ocazia Zilei Naționale a României, sub îndrumarea profesorilor diriginți Orlando Teodor și Ramona Teodor, elevii claselor a VI-a E și a VI-a F au pregătit un moment artistic, în cadrul unei miniserbări cu tema străbună: “Marea Unire de la 1 Decembrie 1918”.

Prin discurs și poezie, prin cântec, joc și voie bună, în prezența lucrărilor intitulate „România mea frumoasă”, realizate de către elevii Școlii Gimnaziale nr. 49, în data de 5 decembrie 2022, copiii au reiterat semnificația în conștiința neamului românesc a momentului reîntregirii tuturor românilor, în leagănul pământului strămoșesc, consfințită prin Marea Adunare populară de la Alba Iulia.

Serbarea a debutat prin rostirea rugăciunii „Tatăl nostru” și întâmpinarea oaspeților cu pâine și sare, poate cel mai vechi gest de ospitalitate al românilor, în semn de pace, bunătate și respect.

După intonarea Imnului de stat al României, elevii au evocat, pe rând, temeurile geografice, demografice, istorice, lingvistice, culturale și de credință strămoșească, care au stat la baza reîntregirii neamului românesc. Prin Adunarea populară din Decembrie 1918, românii de pretutindeni și-au dat mâna și au aprobat cu inima deschisă actul care încheia procesul de formare a statului național român, unitar și suveran.

Conștienți de faptul că unirea Basarabiei, Bucovinei și Transilvaniei cu patria-mamă a reprezentat o urmare firească a unei lupte și a unor frământări istorice de mii de ani, elevii au vorbit cu emoție despre importanța Adunării naționale de la 1 Decembrie 1918, în contextul evenimentelor asociate sfârșitului Primului Război Mondial, ca moment de împinere a visului secular al tuturor românilor.

De asemenea, mândri de înaintașii lor care și-au adus aportul la formarea poporului român și înfăptuirea României Mari, elevii au prezentat, prin cuvânt și recuzită specifică, câteva dintre personalitățile marcante ale neamului românesc. Astfel, au fost trecuți în revistă Regele Decabal și Împăratul Traian, Voievozii Mircea cel Bătrân, Ștefan cel Mare și Sfânt, Vlad Țepeș, Sfântul Neagoe Basarab, autorul Marii Uniri de la 1600 - Mihai Viteazul, Crăișorul Apusenilor Avram Iancu, Domnitorul Alexandru Ioan Cuza, Eroina neamului Ecaterina Teodoroiu, Regina Maria a României și Regele Ferdinand I al României.

Prilej de mândrie și trăire românească, serbarea a fost presărată cu melodii patriotice, unele dintre acestea fiind alese, spre bucuria dascălilor, la propunerea expresă a elevilor.

Totodată, aceștia au pregătit o scurtă scenetă din Scrisoarea III de Mihai Eminescu, fragmente din poeziile poetului nostru național, precum și o poezie compusă cu această ocazie și intitulată, în mod sugestiv, „România”.

Momentul cultural-artistic s-a încheiat printr-o tradițională horă la români, dans popular la care au participat deopotrivă elevi, învățători, profesori și părinți, strâns uniți într-un moment de bucurie românească.

Mulțumind tuturor celor care au făcut posibilă desfășurarea acestei activități instructiv-educative, nădăjduim că prin astfel de acțiuni vom reuși să însuflăm tinerilor acestui neam, în chip liber și firesc, respectul și iubirea față de înaintași și pământul strămoșesc în care, „ca într-un liman de mântuire și-a adăpostit traiul de-a lungul vremurilor de urgie poporul român”, așa cum atât de frumos afirma istoricul nostru Nicolae Iorga, noi, corpul profesoral al Școlii Gimnaziale nr. 49, dăm slavă Bunului Dumnezeu pentru că a îngăduit înfăptuirea acestei manifestări, spre folosul neamului românesc și mântuirea sufletelor noastre, elevi, cadre didactice și părinți deopotrivă.

Cu dragoste românească,
Profesori diriginți Ramona Teodor și Orlando Teodor

CAMERA MEA

Ștefan Matei Marinescu, clasa a VI-a E

Prima zi

În camera mea mare
Cât o scobitoare
Am o colecție de pietre rare,
O bibliotecă foarte tare,
Plină cu cărți minunate,
Lucioase și mate,
Înguste și late,
De care am parte.
Mai e un pat rabatabil
Interesant și pliabil,
Deasupra căruia veghind
C-un ochi deschis și-un altul
dormind,
Seară de seară peste mine
E-o lună plată
Și luminată.
Am și jucării multicolore,
Folii aurii păstrate,
Lego-uri pătrate,
Puzzle-uri cu locuri umbrate,
Amintiri pictate,
Precum și un cub Rubik,
Nemaipomenit de cubic,
Asemeni ca formă și culoare
Cu camera mea mare.

A doua zi (Un păianjen pe-o lună pustie)

Deasupra patului meu
Un păianjen tapisa luna
Alesese pânza cea mai de
preț
Și acum învelea întruna.

Lucra îngrijit cu șapte
picioare
Iar cu al optulea, firul trăgea
Făcând cu el nod după nod
Grăbit, căutând a termina.

Brodată-n pânză
Luna de pe-al meu tavan
Părea un ghem - capcană
Perfect, dar construit în van.

Căci degeaba o așa
Filigranată tapiserie
Când luna, e fără viață
Și nimeni n-o știe.

A treia zi

În camera mea,
Un joc începea.
Jucând
Navigam pe vase
Transportând
Mărfuri și mătase,
Jucând
Mergeam pe căi ferate
Văzând
Locuri și țărâmurii îndepărtate,
Jucând
Construiam cetăți
Descoperind
Două sau mai multe hărți.
Și după ce un joc se sfârșea
Altul începea,
Și tot așa.

A patra zi

Săptămână de săptămână
Ascult muzică bună
Care-mi place
Și uneori încerc să fiu eu cel care-o face.
Bătând la tobițe,
Intrând prin muzicale-portițe,
Cotrobăind după sunete-ițe
Precum un covor de note
Care s-anină
Cântatul la pianină
Într-o zi senină.
Iar când sunt plictisit
Muzica îmi e un tovarăș binevenit.

A cincea zi

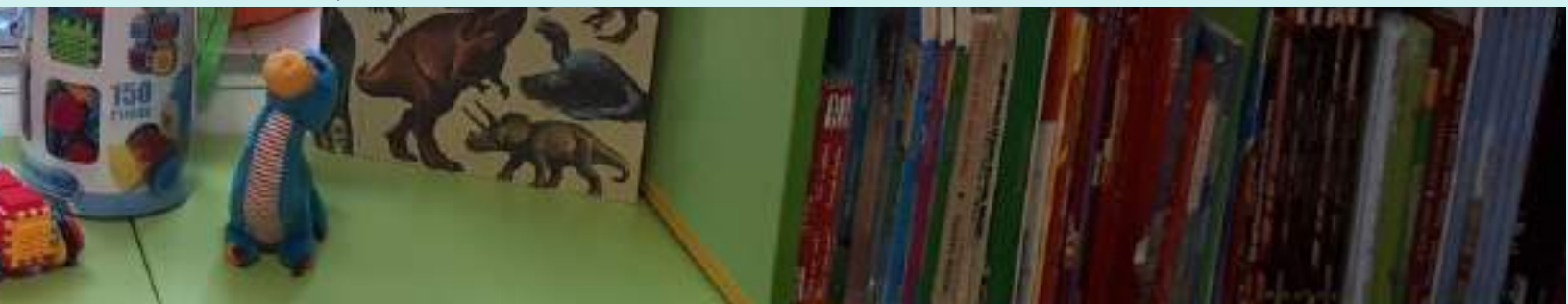
Am și-o bibliotecă minunată
Cu fiecare carte mai palpitantă
Asemănătoare c-un vis paralel
În care se află un frumos castel
Parcă făcut din culori pastel,
Ori un alt vis în care se făcea
Că merg până în mijlocul lumii
Descoperind misterul minunii.
Tot în ele,
Interesantele cărți ale mele,
Pluteam peste un câmp de lalele
Ca-n Olanda înșirate mărgele,
Sau la Hogwarts, pe deasupra școlii
Cățărât pe dragoni cu aripi de molii,
Înconjurând Pământul în oricâte zile aș vrea
Căci poveștile pot aștepta
Citind și recitind după pofta mea.

A șasea zi

De fiecare dată când visez
Spații unice cercetez
Căci, dacă nu știai
Există vise subțiri cât un pai
Ori mari cât niște cai
(Călaresc vise alai).
Există vise active care sar pe câte-o saltea
Și altele leneșe, stând tolănite, fiecare pe-o
canapea
Amândouă, după părerea mea
Superextraminunizantacadea.
De fiecare dată când găsesc un vis,
Vorbesc cu el concis
Ori în scris
(Printr-un mail retransmis),
De abia așteptând
Să aflu ce are de gând,
La ce aventuri îmi oferă din când în când.
Ca mai apoi să mă trezesc
Așa cum e firesc.

A șaptea zi

Unii le consideră niște pietre în cutii
Însă pentru mine sunt niște bijuterii,
Peșteră doldora de cristale făclii,
O cameră în stancă argintie.
Câteodata cred că mi se arată doar mie
Cum din loc în loc apare roșul de mookait
Un roșu mocnit,
Strălucirea unui hematit
Strălucit
Licăr de calcopirită
Nemaipomenit de aurită
Ou de calcit
Îngălbenit,
Turcoaz, acvamarin, azurit,
Un întreg cer de pietre turtit,
Fluorit, stafidit, împietrit
Și alte cuvinte cu it.
Dar
M-am oprit.
Nu de alta, doar să nu devii plictisit
Rămân eu cu o cameră cu zăcăminte
Iar tu cu niște cuvinte.

VIS DE CAMPIOANĂ

Anastasia Cristescu,
clasa a V-a D

Foto: Arhiva personală
Anastasia Cristescu

Între școală și pasiunea pentru gimnastica ritmică, există o elevă care face multe sacrificii pentru a se descurca în ambele domenii. Fiecare zi începe devreme pentru Anastasia Cristescu, care se trezește la primele ore ale dimineții pentru a ajunge la antrenamentele de gimnastică, iar după aceea se pregătește pentru a merge la școală. Timpul îi este atât de prețios încât trebuie să-și planifice fiecare moment al zilei, iar acest lucru poate fi extrem de obositor și stresant. Deși poate părea o misiune imposibilă, Anastasia continuă să lupte și să-și urmeze visul de a excela în gimnastică și, în același timp, să obțină note bune la școală. Sacrificiile pe care le face nu sunt ușoare, dar prin perseverență și disciplină, ea va ajunge cu certitudine o campioană.

Anastasia, ești elevă în clasa a V-a D și este fascinant ceea ce faci în afară de orele de școală: gimnastică pe muzică. Cum de ai ajuns să practici gimnastica ritmică? Ce sau cine te-a inspirat?

Până la 7 ani nici nu știam de existența acestui sport, dar eram pasionată de balet. Fiind însă foarte costisitor, nu am rămas mai mult de jumătate de an la nici o școală de balet. Mama mea căuta tot timpul un loc unde să pot rămâne mai mult timp dar nu a găsit o școală de balet, ci un club de gimnastică ritmică. La început, am refuzat total să fac altceva în afară de balet, dar mama mi-a propus să merg măcar o zi să văd cum este și, după prima zi, nu m-am mai despărțit de sala de gimnastică ritmică. Dacă nu era mama, nu mi-aș fi descoperit adevărata pasiune.

De când te-ai dedicat acestui sport și în cadrul cărui club îl practici?

Am început să practic gimnastica ritmică de la vârsta de 7 ani, în cadrul Clubului Sportiv Olimpia București, alături de doamna antrenoare și arbitru internațional Marinela Jipa și coregrafa Anca Iorga. La 9 ani am participat la primul meu concurs, care a fost "Rhythmic Star", o competiție ce se desfășoară în orașul Ploiești.

De câte ori pe săptămână te antrenezi?

Am antrenamente de luni până vineri, uneori chiar și sâmbăta, atunci când se apropie un concurs. Nu pot spune că este ușor fiindcă antrenamentele durează patru ore pe zi, dar, de vreme ce faci ceva cu plăcere, nici nu îți dai seama când trece timpul.

Cum împaci pasiunea ta pentru gimnastica ritmică cu școala?

Este destul de greu să le fac pe amândouă, dar programul școlii mă avantajează foarte mult, căci dimineața merg la gimnastică de la 8:30 la 12:30, apoi la ora 15:00 ajung la școală, iar seara îmi fac temele. Este un program încărcat, dar îmi place școala și iubesc gimnastica, așa că nu mă plâng.

Care este materia ta preferată?

Materia mea preferată este biologia, căci de mică mi-a plăcut să aflu informații despre plante și animale. Eram total fascinată de natură și încă sunt, dar nu mai am așa de mult timp pentru a merge în parc sau la munte și să văd minunățiile naturii.

Timp liber mai ai? Ce-ți place să faci în timpul liber?

În timpul săptămânii nu mai am timp liber. Totuși, în weekenduri și vacanțe, îmi place să citesc, să mă uit la filme, să merg în drumeții, să vorbesc cu prietenii, să ascult muzică, să rezolv cuburi rubik, să mă joc cu cățelușa mea Mia și, uneori, îmi fac propriile mele coregrafii de gimnastică acasă.

Știm că gimnastica ritmică impune folosirea unor articole diverse, precum o pereche de măciuci, o panglică, o coardă, o minge sau un cerc. Care este accesoriul tău preferat și de ce?

Dintre aceste obiecte, preferatele mele sunt măciucile și mingea. Pur și simplu nu pot alege una. Am început gimnastica cu trei obiecte: mingea, cercul și panglica. Cercul și panglica sunt și ele frumoase, dar, de la început, am simțit ceva special legat de minge, nu știu cum să explic, dar când o iau în mână, mă simt fericită și asta se vede și în notele acordate la concursuri, căci mereu am luat cele mai mari note la minge. După un an de gimnastică, au intrat în rutina noastră și măciucile. Prima dată când am început să lucrez cu ele, eram puțin speriată, fiind un obiect complet nou, apoi am simțit o legătură. Foarte rar îmi cad din mână și știu că e greu de înțeles dar, uneori, mi se pare că pot, într-un fel, să vorbesc cu ele.

În cadrul unei competiții, este necesar să incluzi toate aceste accesorii în programul tău?

Într-o competiție națională, europeană sau chiar mondială este necesar să concurăm cu toate obiectele dar, de obicei, în competițiile mici, trebuie să alegem două dintre cele cinci obiecte cu care să concurăm.

Într-o competiție, ce calități trebuie să aibă gimnasta pentru a obține un loc pe podium? Ce se punctează de către cei trei arbitri?

La gimnastica ritmică ai nevoie de mai multe calități pentru a ajunge pe podium și nu toată lumea le are de la început, însă se obțin prin multă muncă. Cel mai important la gimnastica ritmică este să ai mobilitate, adică în sărituri și echilibre să poți trage de picioare peste sfoară. Importante sunt și vârfurile și picioarele întinse. De exemplu, pentru fiecare picior/vârf neîntins, arbitrii îți dau câte o penalizare. Și expresivitatea este foarte importantă. Arbitrii punctează trei lucruri de bază: dificultate (corporală sau cu obiect), artistic și execuție. La dificultate corporală se punctează elementele și lansările pe care le faci, iar la dificultate cu obiect, se punctează ce faci cu obiectul (minge, cerc, panglică etc.) pe fiecare element. La artistic, se punctează eleganța cu care faci mișcărilor, seriile de pași (adică atunci când pur și simplu dansezi) să fie pe stilul muzicii și expresivitatea. La execuție, se depunțează din nota de început, în funcție de câte ratări ai sau de câte ori nu ai întins picioarele.

Ce înseamnă pentru tine participarea la competiții? Cum faci să treci peste emoții?

La început, mi-a fost frică de concursuri, dar acum a început să îmi placă din ce în ce mai mult să concurez. Am înțeles că, de fapt, concursurile sunt ca niște verificări la care ai o șansă reală să dai ce ai mai bun din tine. Dacă nu iese, asta e, data viitoare știi că ai o altă șansă ca să execuți mai bine. Unul dintre cele mai frumoase momente de la concursuri este atunci când începe muzica și, uneori, vezi pe una dintre arbitre cum îți zâmbesc larg și, dintr-o dată, parcă prinzi mai mult curaj. Un alt moment magic este când ajungi la final și toată sala te aplaudă... Sunt cu adevărat clipe memorabile, unice.

Iar ce pot spune despre emoții este că cele mai mari sunt atunci când ești în tren și mergi spre sală, întrebându-te dacă o să ratezi sau nu, ori atunci când te antrenezi în spate și nu îți mai iese un element și intri în panică, dar pe covorul de concurs niciodată nu am avut mari emoții. Acolo nu mai ai timp să te gândești la ele, însă te bucuri când vezi că nu ai ratat sau că ai făcut bine elementul.

La câte competiții ai participat până acum?

Până acum am participat la două campionate naționale, la trei ediții ale concursului "Rhythmic Star" din Ploiești, la Cupa Forex din Brașov și la concursul Iași Trophy.

Cu ce rezultat te mândrești tu cel mai mult?

Eu sunt mândră de toate rezultatele mele, însă cel mai mult mă mândresc cu medalia de argint de la campionatul național de anul acesta, când am urcat pe podium cu echipa, adică s-au adunat notele mele cu ale colegelor mele și s-a obținut o notă finală. Sunt extrem de mândră de această medalie pentru că este medalie câștigată la un campionat național și nu a fost deloc ușor.

Ce îți dorești tu cel mai mult pe viitor?

Eu practic acest sport din plăcere, îmi place să mă duc în fiecare zi la sală și să descopăr elemente noi și îmi doresc să pot continua cât mai mult timp acest sport și să ajung campioană națională.

Părinții cum te susțin ca să-ți realizezi acest vis?

Un timp, tata nu prea a fost de acord cu ideea ca eu să fac gimnastică ritmică, dar acum nu mai are nimic împotriva și mă susține. Mama însă a fost cea care m-a adus pe acest drum și îi voi fi mereu recunoscătoare. Acum, de fiecare dată când am un concurs, mama vorbește cu mine și mă ajută să scap de emoții, iar când unele antrenamente merg prost, vorbind cu ea mă ajută să înțeleg unde am făcut greșit și următoarea zi decurge bine.

Un gând pentru cititorii revistei TEEN SPIRIT...

După părerea mea, fiecare dintre noi ar trebui să facă un sport. Evident, este mult de muncă în orice sport, dar nu e doar muncă. În primul rând, ești într-un grup și îți faci prieteni. Pe lângă asta, poți merge în cantonamente unde este foarte distractiv și te apropii mult și de antrenor. La noi în club, de exemplu, facem Secret Santa sau mergem împreună la cinema. De asemenea, sportul dezvoltă inteligența și disciplina. În concluzie, recomand cu toată încrederea un sport, însă cel mai important este să faci de plăcere, nu pentru că ești obligat sau că nu ai altceva de făcut. Mă gândesc că poate nu toată lumea iubește sportul, dar fiecare dintre noi are o pasiune ascunsă ce trebuie descoperită. Pentru mine, această pasiune este gimnastica ritmică.

© MIHAIL OPRESCU

Fotografii: Mihail Oprescu

P
O
E
M
S

THE UGLY TRUTH
Alexandra Antohe, clasa a VIII-a A

As the wind blew
And the coldness grew
So did the abhorrence in my heart
For it was tearing me apart
To watch the hapless deer as its life vanished
But I waited
We hurt, we burn, we bloom
Yet we're all destined to doom
Since I remembered it all
Flowers grow back even after they are stepped on
"You can't stop me, you know that."
Death tauntingly spat.
I knew it was no lie
You don't get to die
And be reborn the same.
You come back,
But you come back wrong.
That is the price you must pay
For resurrection.
The squandered years
The wasted youth
The pretty lies
The ugly truth

HAZARDOUS AND FRIENDLY
Ilinca Ciupercă, clasa a VIII-a A

I remember my friend like this,
With a catlike grin and strongly missed
I remember hands like these, my own
How they looked more grown
Than I'll ever feel, here
In this worldly chaos
And better than I'll ever be
Famously hazardous little me.

My friend who smelled like fruit and sugar,
How will I ever compare
To you, to anyone, anywhere?
When nothing's new anymore
Tell me how I should be more.
How does love work, so that you
Could be remembered
And I should be
Anchored?

THE MOON AND THE SUN

Iasmina Țapelea,
clasa a VII-a B

I met once someone
that bewitched me;
His eyes shone so pretty,
As pretty as the sea.

His smile was pure like the stars,
His lips as pink as a peach;
But just like the stars,
He was too hard to reach.

Maybe he wasn't a star after all
Maybe he was the moon
And maybe that's why
I couldn't meet him soon.

But, in the end, I thought –
How did I let this happen?
I'm too tired to run
How did I fall for the moon
When I am the sun?

OUR LOVE STORY

Ana-Maria Ovedenie,
clasa a VIII-a A

Love
This love is like fire and ice
But what about the friendship we got?
Is it as useless as mice?
Why?
Why are these games so annoyingly nice?
Is perfection so far from us?
It all started in a tiny café
Your name written in blue on a red
mug...
I accidentally got in your way
And spilled coffee on the brand-new rug
The owner made us clean
But the stain was not about to disappear.
We ran out of the café
Just for you to grab my wrist and call my
name...
You asked me out on a date!
So, is this love at first sight?
Or am I just hoping in vain?

FROM MY HEART

Igreț Sofia, clasa a VIII-a A

Maybe we are from the same star
Always together, never apart.
You accepted me the way I was,
But also helped me be who I am now.
We don't have many pictures,
But memories will often be remembered.
You lifted me up, when nobody knew I was falling apart,
And I am so grateful for that.
I love it when I make you smile,
And when I talk to you for hours.
In the end I want to say that
Your heart and my heart will forever be friends.

PREDAWN ELEGY
Yanna Costache, clasa a VIII-a E

Low drops the sun;
It darkens the Heavens.
Quiet settles in,
And out cry the ravens.

All that breathes t'night
Gets that innate urge
To holler out their lungs
As if comes the purge.

Mongrels start howling,
Bemoaning their plight
As they loudly join in
The choir of twilight.

The night grows tenebrous,
They all fall to bed;
And just for a moment
The world feels dead.

Oh, and how I dread
The impending rise of sun
All it does is remind me
Of everything I've never done

But the sun cares not,
And shows its sorry face
Lighting up the sky
Sorrowing my days.

Days that shouldn't be,
Days that shouldn't pass,
I want everything to stop,
I want this night to last -

- Forever and more -
Cold hour after hour,
Forever and ever
Eternal, dark and dour.

...

When eventide falls,
And shadows grow long,
You'll find me hugging graves
Forgotten and unmourned.

...I want to fall asleep
Assured that when I wake,
I'll be met with a lost moon
And stars that mutely fade.

HE

Yanna Costache, clasa a VIII-a E

Born of winds and raised by storms,
He who hates and treats with scorn,
He who comes from oceans deep,
He whose name I shall not speak.

Raised by storm and hurt by fire,
He who dreams and who aspires
To one day lay foot on the shore
And bring us uproar, bring us war.

Hurt by fire and viled by fate,
His salvation comes too late.
As our heroes set aflame
The starforsaken god of bane.

Viled by fate and boiled alive,
He who thought his dreams would thrive,
He who now lies on the shore,
As bubbling seafoam, nothing more,

THE SECRET LIFE OF SOPHIE

Carmen Leah, clasa a VIII-a A

*Premiul I la Concursul județean trilingv de creație literară „Visare și zbor”,
ediția a II-a, mai 2022, organizat de C.N. „Ion Minulescu” Slatina, jud. Olt*

It was a lovely sunny day in Oak Tree Farm. Tommy, an 8-year-old boy, lay by the stream listening to the sound of the countryside. The birds were singing, the scent of grasses and the wild flowers permeated the air, and the sound of his sister's lyre was divine, like the wind that was travelling from afar. As the music got silent, Tommy realized his sister was next to him. He opened his eyes and looked at her.

‘Hello dear sister, do you need anything?’ asked Tommy.

His sister nodded. ‘Yes brother, it's time to go to the city to see sister Lettie’, said Sophie with a smile as the wind stroke through her silver hair.

Tommy watched his sister's hair getting greyer every year. She was only 18 at the time, and the child never understood why and how she had grey hair, because she was the only one with this kind of hair in the family.

‘Come on now Tommy’, said Sophie bringing him back to reality, ‘we don't want to miss the only bus, do we?’

Tommy got up and looked at his sister one more time, still thinking about his older sister's hair, then he went in the house to prepare.

When he got out of the house, Tommy saw his sister talking to a gorgeous tall man with coal-black hair and very pretty clothes. Tommy waited quietly in the shade as they talked. The stranger hugged Sophie, then with the wings of a crow he left, flying through the clouds. He waved at the young woman and she waved back. The boy then came out of his hideout as if nothing happened and ran to his sister with his arms open. Sophie smiled as she picked him up and left to the bus station.

While the bus was running on the bridge, the little boy was looking on the window and he saw the strange man again, flying close to the water then going to the top of building and disappearing.

‘Come on Tommy this is our stop!’ said Sophie.

The little boy ran to his sister in the front and got off the bus. Outside, he dashed to his other sister Lettie, hugging her tightly.

‘Sister Lettieeee’ the boy shouted.

‘Hello, yes hello, my little brother. And hello Sophie, how are you guys doing?’ Lettie asked.

‘We're good, we're happy to see you, how is business going?’ Tommy asked happily.

‘It's good!’ said Lettie.

Sophie then grabbed both of their hands and started walking to Lettie's candy shop.

‘Let's talk while we walk, shall we?’, Sophie suggested, ‘I should go check up at the hatter shop.’

Once they got to the candy shop, Sophie talked it through with her sister and left Tommy there with Lettie as she went off to the hatter shop.

As soon as Sophie left, Tommy asked:

‘Hey...Sister Lettie... Do you know why Sophie has grey hair, and do you know anything about a man?’

The young lady was shocked,

‘Yes...Why are you asking that, dear??’

‘Well, this morning before leaving, I saw Sophie talking to a man and he had crow wings and he hugged her...’, answered the little child.

Lettie explained everything to the child. After Tommy's birth, Sophie left in another city where she had a hatter shop that was owned by their father before he died in the war that ended just a couple of months before Tommy's birth. There she was cursed by a witch, who turned her into an old lady. She then left the city to find the witch that cursed her, but on her way, she met a man, bearing several names: Wizard Howl, Sorcerer Jenkin, Wizard Pendragon, Horrible Howl, Sylvester Oak, Twinkle. He took her to his moving castle, and he let her stay, but she had to clean around his castle. As the story goes on, he realized who Sophie was, that she was an 18-year-old girl. He helped her get rid of the curse, but then another war started. Howl did everything to protect Sophie but he almost died, risking his life for his loved one. Then Sophie realized that to help Howl she had to let him free from a contact that he had made with a demon when he was a little child. Only true love would break the seal.

After a long wait, Tommy went to search for Sophie with Lettie, she was in front of the candy shop, with the man, named Howl. The man saw the child and was shocked, Sophie turned around only to be shocked, too. Lettie told Sophie that now Tommy knew about their past and there was no need to keep it a secret anymore.

Now they all live at the Oak Tree Farm together, and they started to live the peaceful life everyone wanted.

A LOVE SONG

Iasmina Țapelea, clasa a VII-a B

*Premiul I la Concursul județean trilingv de creație literară „Visare și zbor”, ediția a II-a,
mai 2022, organizat de C.N. „Ion Minulescu” Slatina, jud. Olt*

Do you think of me
When the moon is bright?
Do you think of me
when the feeling isn't right?

Do you dream of me
When the stars light up the sky?
Do you dream of me
When the truth becomes a lie?

I don't know if you do
But I dream of you
When it's dark and it's all in
And the good feels like a sin.

I still made you choose
But you didn't know what to say
And I guess that's where
You went back her way

But your silence was enough
Cause it made me crawl and fall
So, if you chose her,
Was it love after all?

A DIFFERENT CHRISTMAS

Daria Mustătea, clasa a VII-a B

It was the 24th December 2021 when everything happened. Outside it was cold and snowflakes were falling all over the icy roads of Boston. There were only a few cars in the streets, since everyone was celebrating inside their warm houses, enjoying Christmas Eve. Only William was outside in the storm, by himself. A year passed since the 14-year-old ran away from the orphanage, so this was his first Christmas alone, probably the saddest.

As he was walking on the streets, he stopped at a toyshop window. Seeing all those toys made him wonder if he made the right decision to run away. He would've probably had a warm meal and a present, but he had to go on. Suddenly a little glow appeared in the reflection of the glass. William immediately turned and saw that the light was coming from an old trailer. He followed the glow and when he arrived at the car where the light was coming from, he looked through the window and saw an old chubby lady, a skinny young man, a boy with ripped clothes and a muscular tall man having dinner together.

William wanted to have a better look inside the van, but right then he knocked off a mug that fell and broke. All eyes were on him. All of them went out and started questioning William why he was there and what happened. Even if they were a bit mad because he had broken the ripped-clothed boy's mug, they welcomed him in. They were having some leftover pizza from lunch.

To lighten the mood a bit, they all went to the skating rink which was closed due to the holidays. The tall man turned the lights on and the five of them began dancing while it was snowing heavily. After a few minutes, the police came for a routine check and found them. William managed to run away and when he turned around, he saw the others being captured and taken to the police station. The police men weren't speeding, so William followed the car to the station.

The four people were put in a cell which was guarded by a man that was watching TV. William managed to get in and after a few minutes he found their cell. To create a distraction, he threw a metal penholder he found on the info desk on the other side of the hall. The policeman hurried to see what was happening, leaving the keys of the cell behind. William rushed to the table next to the cell to get the keys and set free his new friends. They all ran back to the trailer.

When they arrived, they switched presents. William gave the boy a set of new clothes he had from the orphanage, the old lady gave the skinny man a necklace and the tall man gave William a cassette player that looked just like his father's. It reminded him of the good old days. Just before he went to sleep, he thought to himself that maybe that Christmas wasn't so bad after all.

WHEN MAGIC BECOMES REAL

Iasmina Țapelea, clasa a VII-a B

It was the winter holiday, the one that Mark had waited for the most impatiently. Delicate snowflakes were hitting the road gently. The sky was covered in marshmallow-clouds, as the shy sun was hiding behind them. It was the most perfect view one could have ever imagined, except for the fact that it was a pretty normal day. But for Mark's Day normal isn't a word you would use if you knew what was about to happen.

Mark absolutely loved Christmas, therefore the snow, the atmosphere of the holidays and of course, the moment Santa Claus was supposed to arrive. Despite the fact that Christmas was his favorite time of the year, he knew that Santa Claus or anything related to that wasn't real. Or at least so he thought.

The boy decided to go outside and enjoy the silver kingdom the snow had formed in his backyard, while he was busy thinking of a new adventure. And that adventure was going to come, whether Mark was ready or not.

As Mark was making snowballs to play with, he saw something unexpected, that triggered some confusion. Deep under the shiny snow, there was a bright, burning glow. The more curious he was, the harder was for him to resist the desire not to tell anyone about the weird blue spot in his backyard. He was striving to dig his way to the truth.

When he finally reached what seemed to be the strange glow, Mark felt disappointed. It was a simple Christmas globe that shone brightly. As soon as he shook the object, the snowflakes inside it began falling, and a live image appeared.

The globe was showing his mom looking for him. Mark had a sudden feeling of guilt he couldn't explain. His thoughts were running in a maze without an exit when the live image came true. His mom came outside, called him to get back inside and then left. Mark felt both sick and scared, but immediately followed her while carrying the globe in his other hand.

The boy was sure he was just dreaming, so he had to double-check if any of what he saw earlier was real. He shook the globe once again, and another live image appeared. The magical object was showing Mark that his father would come home early and surprise him with a gift. Two minutes later, the boy's dad arrived home, gifting Mark a book he had wished for a very long time. This time, he was sure. The globe had the power to show the future.

Mark wasn't planning to use the globe any longer; he thought it wouldn't be fair and what he was doing was wrong. But he accidentally shook it and saw something that would change everything.

The boy saw Santa Claus in his home leaving presents for his family. Mark couldn't believe his eyes. "Impossible...", the boy whispered to himself.

Mark felt nervous. On Christmas Eve, he didn't even leave the house as he needed to be sure what he saw was false.

But as always, the boy fell asleep, missing any possible chance to see if Santa Claus was actually real. Instead, he woke up very early in the morning and checked his living room: full of gifts with their names on it.

Mark ran to the place where he put the globe, but found nothing but a note saying:

"Never stop believing."

TEEN SPIRIT

ISSN-L 2457—3833